

mig stiller det sig saaledes, at, dersom man kan faae en nogenlunde begrundet Mening om, at disse Forter kunne staa deres Prøve overfor Nutidens stærke Artilleri, tror jeg, at det er en Nødvendighed at faae det Fort, der forlanges, men saalænge jeg ikke kan det, staar det noget tvivlsomt for mig, om det er rigtig at gaa denne Vej. — Til det ærede Medlem for Kjøbenhavns 9de Valgfreds (Luzen) skal jeg sige, at han udtalte sig paa en meget rolig og lidenskabsløs Maade, men han var desuagtet ikke fri for at tillægge os — naar jeg siger „os“, vil jeg med Forsæt dermed betegne mine politiske Venner, om jeg end ikke er enig i Alt, hvad der er blevet sagt af de ærede Medlemmer for Præstø Amts 6te Valgfreds (Bojfen) og Veile Amts 2den Valgfreds (Berg) — at tillægge os, siger jeg, forskellige Ting, som ikke vare berettigede. Han sagde med Hensyn til det Foredrag, som vi hørte af det ærede Medlem for Præstø Amts 6te Valgfreds, at han søgte at finde den røde Traad, som han mente skulde gaa igjennem dette Foredrag, men at han ledte forgjæves; han troede flere Gange at have fundet Traaden, men han fandt den ikke. Men han fandt en Lanke deri, sagde han, og det var den, at det nævnte Medlem vilde søge paa alle mulige Maader at skubbe sig bort fra, hvad der foreligger. Jeg tror, at dette er at gjøre dette Medlem nogen Uret, idet han, saavidt jeg opfattede hans første Foredrag, sagde: Jeg er noget i Tvivl om, hvorvidt det er rigtig at blive ved at bygge faste Forter, det er muligt, at man burde gaa en anden Vej og bygge flydende Forter. Dette forekommer mig dog at være en bestemt Lanke, og hele det ærede Medlems Udtalelse gik ud paa, at der var to Ting, som han mente, at man maatte have en bestemt Plan om med Hensyn til, hvad man til Spvænde og sidst vilde forlange. Dette var det Eine; det Andet var, at naar denne Plan forelaa, maatte man have en bestemt Finantsplan, der viste, hvorledes man troede at kunne faae Pengene tilveiebragte. Disse to Ting, tror jeg, man maatte faae ud af det ærede Medlems Foredrag, der tror jeg, at den røde Traad maa findes. Jeg har det Haab, at, naar denne Sag bliver henvist til et Udvalg, vil dette Udvalg søge at faae Ministeriet til at fremkomme med en saadan Plan, og saasnart man faar denne Plan, har jeg ogsaa det Haab, at Folkethinget vil samle sig om Noget. Dette skal være mine sidste Ord ved denne Sags første Behandling.

Formanden: Saavidt jeg forstod, frasalde de to ærede indtegnede Talere Ordet.

Aufsjer: Jeg frasalder Ordet.

Sagb: Ja, jeg frasalder ogsaa Ordet.

Svarmøes: Maa jeg bede om Ordet om en kort Bemærkning?

Formanden: Det ærede Medlem har Ordet.

Svarmøes: Jeg tror virkelig, at den Fordring, som det ærede Medlem, der sidst havde Ordet, stillede til de Sagkyndige, og hvis Afbejvarelse han betragtede som et Saan, er aldeles uberettiget, nemlig at de Sagkyndige skulde have afgivet en Erklæring om, hvorvidt disse Forter, som vare foreslaaede, skulde kunne staa sig mod Nutidens Artilleri. Jeg indser ikke, hvorledes det skulde kunne være muligt selv for de mest Sagkyndige ligeoverfor Forter, som kun staa angivne trykte paa Papiret, at have nogenstøms Anskuelse i saa Henseende. Det er naturligvis Noget, som der kan blive Tale om, naar Planer, Tegninger o. s. v. foreligger; men jeg skal iøvrigt sige, at, naar dette Spørgsmaal er ladet ganske ude af Betragtning, er det selvfølgelig af den Grund, at det betragtes som Noget, der maa ligge udenfor al Tvivl, thi det forekommer mig at være aldeles vanvittigt at ville bygge Forter nu, som ikke kunde staa sig mod Nutidens Artilleri. Om de ville kunne staa sig imod Fremtidens, er vistnok et meget interessant Spørgsmaal, men som besværet kun Fremtiden kan løse.

Da Ingen yderligere begjærede Ordet, var Forhandlingen sluttet.

Lovforslagets Dvergang til 2den Behandling vedtoges uden Afstemning.

Berg: Jeg tillader mig at foreslaa, at dette Lovforslag henvises til Behandling af det Udvalg, som har at behandle Lovforslaget om Hærens Ordning med flere Lovforslag.

Bille: Maatte det dog ikke, inden vnaaede Afgjørelsen af dette Spørgsmaal, være hensigtsmæssigt at bede Formanden for det paa-gjældende Udvalg — thi vi Andre tør vel ikke tale om det — at give en Forklaring om, hvorledes deres Arbejde strider frem, hvor langt de ere i Drøftelsen af Lovforslagene om Hærens Ordning, Søværnets Ordning og de dertil knyttede Pønningsslovforslag, og hvilket Haab man altsaa skal kunne have om, at dette Udvalg vil kunne med Kraft tage fat paa den nye vanskelige Opgave, der vil blive tillet det, hvis dette Lovforslag — og jeg formoder tillige det næste — maatte blive henvist til det. Dersom det skulde vise sig, at det angaaende Invalideloven nedsatte Udvalg, der med et mærkeligt ringe Hensyn til det Feoniske tillige har faaet den Opgave at beskæftige sig med vore Hæ-